

METZORA (THE LEPER)

VaYikra 14:1-15:33 | Melakhim Bet (2nd Kings) 7:3-20 | Tehillah (Psalm) 120 | Yokhanan Markos ([John-
Mark] 5:24-34

TORAH | HAFOTRAH | MEGILLAH | PARASHAT

TORAH

VaYikra Chapter 14

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 2 "This shall be the instruction of the leper in the day of his cleansing: he shall be brought unto the kohen. 3 And the kohen shall go forth out of the camp; and the kohen shall look, and, behold, if the plague of leprosy is healed in the leper, 4 then shall the kohen command to take for him that is to be cleansed two living, clean birds, and cedar-wood, and scarlet, and hyssop. 5 And the kohen shall command to kill one of the birds in an earthen vessel upon fresh water. 6 As for the living bird, he shall take it, and the cedar-wood, and the scarlet, and the hyssop, and shall dip them and the living bird in the blood of the bird that was killed upon the fresh water. 7 And he shall sprinkle upon him that is to be cleansed from the leprosy seven times, and shall pronounce him clean, and shall let go the living bird into the open field. 8 And he that is to be cleansed shall wash his clothes, and shave off all his hair, and bathe himself in water, and he shall be clean; and after that he may come into the camp, but shall dwell

ויקרא פרק יד

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
ב זֹאת תְּהִיָּה תּוֹרַת הַמְצַרֵּעַ בַּיּוֹם טְהַרְתּוֹ וְהוּבֵא אֵל הַכֹּהֵן.
ג וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֹגַע הַצִּרְעָת מִן הַצְּרוּעַ.
ד וַצִּוֶּה הַכֹּהֵן וּלְקַח לַמְטַהֵר שְׁתֵּי צִפְּרִים חַיִּוֹת טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֲרָז וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאַזָּב.
ה וַצִּוֶּה הַכֹּהֵן וּשְׁחַט אֶת הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֵל כָּלִי חָרָשׁ עַל מֵי חַיִּים.
ו אֶת הַצִּפּוֹר הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת עֵץ הָאֲרָז וְאֶת שְׁנֵי הַתּוֹלַעַת וְאֶת הָאֲזָב וְטָבַל אוֹתָם וְאֶת הַצִּפּוֹר הַחַיָּה בְּדַם הַצִּפּוֹר הַשְּׁחֻטָּה עַל הַמַּיִם הַחַיִּים.
ז וְהִזָּה עַל הַמְטַהֵר מִן הַצִּרְעָת שֶׁבַע פְּעָמִים וּטְהוֹרוֹ וְשִׁלַּח אֶת הַצִּפּוֹר הַחַיָּה עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה.
ח וְכִבֵּס הַמְטַהֵר אֶת בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת כָּל שְׁעָרוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהַר וְאַחֵר יָבֹא אֵל הַמַּחֲנֶה וַיֵּשֶׁב מַחוּץ לְאֹהֶלוֹ שֶׁבַע יָמִים.
ט וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת כָּל שְׁעָרוֹ אֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת זְקָנוֹ וְאֶת גְּבוֹת עֵינָיו וְאֶת כָּל שְׁעָרוֹ

outside his tent seven days. 9 And it shall be on the seventh day, that he shall shave all his hair off his head and his beard and his eyebrows, even all his hair he shall shave off; and he shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water, and he shall be clean. 10 And on the eighth day he shall take two he-lambs without blemish, and one ewe-lamb of the first year without blemish, and three tenth parts of an ephah of fine flour for a Minkhah, mingled with oil, and one log of oil. 11 And the kohen that cleanses him shall set the man that is to be cleansed, and those things, before יהוה , at the door of the Ohel Mo'ed. 12 And the kohen shall take one of the he-lambs, and offer him for an Asham, and the log of oil, and wave them for a Tenufah before יהוה . And 13 he shall kill the he-lamb in the place where they kill the Khatat and the Olah, in the consecrated place; for as the Khatat is the kohen's, so is the Asham; it is kodesh kadashim. 14 And the kohen shall take of the blood of the Asham, and the kohen shall put it upon the tip of the right ear of him that is to be cleansed, and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot. 15 And the kohen shall take of the log of oil, and pour it into the palm of his own left hand. 16 And the kohen shall dip his right finger in the oil that is in his left hand, and shall sprinkle of the oil with his finger seven times before יהוה . And 17 of the rest of the oil that is in his hand shall the kohen put upon the tip of the right ear of him that is to be cleansed, and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot, upon the blood of the Asham. 18 And the rest of the oil that is in the kohen's hand he shall put upon the head of him that is to be cleansed; and the kohen shall make atonement for him before יהוה . And 19 the kohen shall offer the Khatat, and make atonement for him that is to be cleansed because of his uncleanness; and afterward he shall kill the Olah. 20 And the kohen shall offer the Olah and the Minkhah upon the Mizbe'akh; and the kohen shall make atonement for him, and he shall be clean."

21 "And if he is poor, and his means suffice not, then he shall take one he-lamb for an Asham to be waved, to make atonement for him, and one tenth part of an ephah of fine flour mingled with oil for a Minkhah, and a log of oil; 22 and two turtle-doves, or two young

יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר.

י וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן.

יא והעמיד הפהו המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד.

יב ולקח הפהו את הכבש האחד והקריב אותו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה .

יג ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא.

יד ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוף אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית.

טו ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית.

טז וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה .

יז ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוף אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם.

יח והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה .

יט ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה.

כ והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר.

כא ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן.

כב ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה.

כג והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה .

כד ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה . כה ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוף אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית.

כו ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית.

pigeons, such as his means suffice for; and the one shall be a Khatat, and the other an Olah. 23 And on the eighth day he shall bring them for his cleansing unto the kohen, unto the door of the Ohel Mo'ed, before יהוה . And24 the kohen shall take the lamb of the Asham, and the log of oil, and the kohen shall wave them for a Tenufah before יהוה . And25 he shall kill the lamb of the Asham, and the kohen shall take of the blood of the Asham and put it upon the tip of the right ear of him that is to be cleansed, and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot. 26 And the kohen shall pour of the oil into the palm of his own left hand. 27 And the kohen shall sprinkle with his right finger some of the oil that is in his left hand seven times before יהוה . And28 the kohen shall put of the oil that is in his hand upon the tip of the right ear of him that is to be cleansed, and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot, upon the place of the blood of the Asham. 29 And the rest of the oil that is in the kohen's hand he shall put upon the head of him that is to be cleansed, to make atonement for him before יהוה . And30 he shall offer one of the turtle-doves, or of the young pigeons, such as his means suffice for; 31 even such as his means suffice for, the one for a Khatat, and the other for an Olah, with the Minkhah; and the kohen shall make atonement for him that is to be cleansed before יהוה . This32 is the instruction of him in whom is the plague of leprosy, whose means suffice not for that which pertains to his cleansing."

33 And יהוה spoke unto Moshe and unto Aharon, saying, 34 "When you are come into the land of Kena'an, which I give to you for a possession, and I put the plague of leprosy in a house of the land of your possession; 35 then he that owns the house shall come and tell the kohen, saying, 'There seems to me to be as it were a plague in the house.' 36 And the kohen shall command that they empty the house, before the kohen goes in to see the plague, that all that is in the house is not made unclean; and afterward the kohen shall go in to see the house. 37 And he shall look on the plague, and, behold, if the plague is in the walls of the house with hollow streaks, greenish or reddish, and the appearance thereof is lower than the wall, 38 then the kohen shall go out of the house to the door of the

כז והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה .
כח ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוף און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם.
כט והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה .
ל ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו.
לא את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה .
לב זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו.
לג וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר.
לד כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם.
לה ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית.
לו וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית.
לז וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראהו שפל מן הקיר.
לח ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים.
לט ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית.
מ וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא.
מא ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא.
מב ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית. מג ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח.
מד ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא.
מה ונתן את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא.

house, and shut up the house seven days. 39 And the kohen shall come again the seventh day, and shall look, and behold, if the plague is spread in the walls of the house, 40 then the kohen shall command that they take out the stones in which the plague is, and cast them into an unclean place without the city. 41 And he shall cause the house to be scraped within round about, and they shall pour out the mortar that they scrape off without the city into an unclean place. 42 And they shall take other stones, and put them in the place of those stones; and he shall take other mortar, and shall plaster the house. 43 And if the plague comes again, and breaks out in the house, after that the stones have been taken out, and after the house has been scraped, and after it is plastered, 44 then the kohen shall come in and look; and, behold, if the plague is spread in the house, it is a malignant leprosy in the house: it is unclean. 45 And he shall break down the house, the stones of it, and the timber thereof, and all the mortar of the house; and he shall carry them forth out of the city into an unclean place. 46 Moreover he that goes into the house all the while that it is shut up shall be unclean until the evening. 47 And he that lies in the house shall wash his clothes; and he that eats in the house shall wash his clothes. 48 And if the kohen shall come in, and look, and, behold, the plague has not spread in the house, after the house was plastered, then the kohen shall pronounce the house clean, because the plague is healed. 49 And he shall take to cleanse the house two birds, and cedar-wood, and scarlet, and hyssop. 50 And he shall kill one of the birds in an earthen vessel over running water. 51 And he shall take the cedar-wood, and the hyssop, and the scarlet, and the living bird, and dip them in the blood of the slain bird, and in the running water, and sprinkle the house seven times. 52 And he shall cleanse the house with the blood of the bird, and with the running water, and with the living bird, and with the cedar-wood, and with the hyssop, and with the scarlet. 53 But he shall let go the living bird out of the city into the open field; so shall he make atonement for the house; and it shall be clean. 54 This is the instruction for all manner of plague of leprosy, and for a scall; 55 and for the leprosy of a garment, and for a house; 56 and for a rising, and for a scab, and for a bright spot,

מו והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב.
מז והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו.
מח ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע.
מט ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארו ושני תולעת ואזב.
נ ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים.
נא ולקח את עץ הארו ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים.
נב וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארו ובאזב ובשני התולעת.
נג ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר.
נד זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק.
נה ולצרעת הבגד ולבית. נו ולשאת ולספחת ולבהרת.
נז להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת.

57 to teach when it is unclean, and when it is clean; this is the instruction of leprosy."

VaYikra Chapter 15

1 And יהוה spoke unto Moshe and to Aharon, saying, 2 "Speak unto B'nei Yisra'el, and say unto them, 'When any man has an issue out of his flesh, his issue is unclean. 3 And this shall be his uncleanness in his issue: whether his flesh runs with his issue, or his flesh is stopped from his issue, it is his uncleanness. 4 Every bed whereon he that has the issue lies shall be unclean; and every thing whereon he sits shall be unclean. 5 And whoever touches his bed shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the evening. 6 And he that sits on any thing whereon he that has the issue sat shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the evening. 7 And he that touches the flesh of him that has the issue shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the evening. 8 And if he that has the issue spits upon him that is clean, then he shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the evening. 9 And whatever saddle he that has the issue rides upon shall be unclean. 10 And whoever touches any thing that was under him shall be unclean until the evening; and he that bears those things shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the evening. 11 And whoever he that has the issue touches, without having rinsed his hands in water, he shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the evening. 12 And the earthen vessel, which he that has the issue touches, shall be broken; and every vessel of wood shall be rinsed in water. 13 And when he that has an issue is cleansed of his issue, then he shall number to himself seven days for his cleansing, and wash his clothes; and he shall bathe his flesh in running water, and shall be clean. 14 And on the eighth day he shall take to him two turtle-doves, or two young pigeons, and come before יהוה unto the door of the Ohel Mo'ed, and give them unto the kohen. 15 And the kohen shall offer them, the one for a Khatat, and the other for an Olah; and the kohen shall make atonement for him before

ויקרא פרק טו

א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר.
ב דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא.
ג וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא.
ד כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הפלי אשר ישב עליו יטמא.
ה ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב.
ו והישב על הפלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב.
ז והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב.
ח וכי ילק הזב בטהור ויכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב.
ט וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא.
י וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב.
יא וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים ויכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב.
יב וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים.
יג וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו ויכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר.
יד וביזים השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן.
טו ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו.
טז ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב.
יז וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע ויכבס במים וטמא עד הערב.
יח ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב.
יט ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה

יהוה for his issue. 16 And if the flow of seed goes out from a man, then he shall bathe all his flesh in water, and be unclean until the evening. 17 And every garment, and every skin, whereon is the flow of seed, shall be washed with water, and be unclean until the evening. 18 The woman also with whom a man shall lie carnally, they shall both bathe themselves in water, and be unclean until the evening.

19 And if a woman has an issue, and her issue in her flesh is blood, she shall be in her impurity seven days; and whoever touches her shall be unclean until the evening. 20 And every thing that she lies upon in her impurity shall be unclean; every thing also that she sits upon shall be unclean. 21 And whoever touches her bed shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the evening. 22 And whoever touches any thing that she sits upon shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the evening. 23 And if he is on the bed, or on any thing whereon she sits, when he touches it, he shall be unclean until the evening. 24 And if any man lies with her, and her impurity is upon him, he shall be unclean seven days; and every bed whereon he lies shall be unclean."

25 "And if a woman has an issue of her blood many days not in the time of her impurity, or if she has an issue beyond the time of her impurity; all the days of the issue of her uncleanness she shall be as in the days of her impurity: she is unclean. 26 Every bed whereon she lies all the days of her issue shall be unto her as the bed of her impurity; and every thing whereon she sits shall be unclean, as the uncleanness of her impurity. 27 And whoever touches those things shall be unclean, and shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the evening. 28 But if she is cleansed of her issue, then she shall number to herself seven days, and after that she shall be clean. 29 And on the eighth day she shall take unto her two turtle-doves, or two young pigeons, and bring them unto the kohen, to the door of the Ohel Mo'ed. 30 And the kohen shall offer the one for a Khatat, and the other for an Olah; and the kohen shall make atonement for her before יהוה for the issue of her uncleanness. 31 Thus shall you separate B'nei Yisra'el from their uncleanness; that they die not in their uncleanness, when they defile My

שְׁבַעַת יָמִים תְּהִיָּה בְּנִדְתָּהּ וְכָל הַנִּגְעַ בָּהּ יִטְמָא עַד הָעֶרֶב.

כּ וְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדְתָּהּ יִטְמָא וְכָל אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו יִטְמָא.

כֹּא וְכָל הַנִּגְעַ בַּמִּשְׁכָּבָה יִכָּבֵס בְּגִדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְיִטְמָא עַד הָעֶרֶב.

כֵּב וְכָל הַנִּגְעַ בְּכָל כְּלִי אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו יִכָּבֵס בְּגִדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְיִטְמָא עַד הָעֶרֶב.

כֶּג וְאִם עַל הַמִּשְׁכָּב הוּא אִו עַל הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא יִשָּׁבַת עָלָיו בְּנִגְעוֹ בּוֹ יִטְמָא עַד הָעֶרֶב.

כִּד וְאִם שָׁכַב יִשְׁכַּב אִישׁ אֶתָּה וְתָהִי נִדְתָּה עָלָיו וְיִטְמָא שְׁבַעַת יָמִים וְכָל הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשָּׁב עָלָיו יִטְמָא.

כֶּה וְאִשָּׁה כִּי יִזוּב זוּב דָּמָהּ יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת נִדְתָּהּ אִו כִּי תִזוּב עַל נִדְתָּהּ כָּל יְמֵי זוּב טְמֵאָתָּה כִּימֵי נִדְתָּהּ תְּהִיָּה טְמֵאָה הוּא.

כֶּו כָּל הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו כָּל יְמֵי זוּבָהּ כַּמִּשְׁכָּב נִדְתָּהּ יְהִיָּה לָּהּ וְכָל הַכְּלִי אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו טְמָא יְהִיָּה כְּטְמֵאָת נִדְתָּהּ.

כֶּז וְכָל הַנּוֹגַע בָּם יִטְמָא וְכָבֵס בְּגִדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְיִטְמָא עַד הָעֶרֶב.

כֶּח וְאִם טְהִרָה מִזוּבָהּ וְסִפְרָהּ לָּהּ שְׁבַעַת יָמִים וְאַחֵר תִּטְהֵר.

כֶּט וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִקַּח לָּהּ שְׁתֵּי תְרִים אִו שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְהִבִּיָּאה אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד.

ל וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת הָאֶחָד עֹלָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לְפָנָי יְהוָה מִזוּב טְמֵאָתָּה.

לֹא וְהִזְרַתָּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטְמֵאָתָם וְלֹא יִמְתּוּ בְּטְמֵאָתָם בְּטְמֵאָם אֶת מִשְׁכְּנֵי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם.

לִב זֹאת תּוֹרַת הַזָּב וְאֲשֶׁר תִּצְאָ מִמֶּנּוּ שְׁכַבַת זָרַע לְטְמֵאָה בָּהּ.

לג וְהִדְוָה בְּנִדְתָּהּ וְהַזָּב אֶת זוּבוֹ לְזָכָר וְלִנְקֵבָה וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁב עִם טְמֵאָהּ.

Mishkan that is in the midst of them. 32 This is the instruction of him that has an issue, and of him from whom the flow of seed goes out, so that he is unclean thereby; 33 and of her that is sick with her impurity, and of them that have an issue, whether it is a man, or a woman; and of him that lies with her that is unclean.

HAFTARAH

Melakhim Bet Chapter 7

3 Now there were four leprous men at the entrance of the gate; and they said one to another, "Why do we sit here until we die? 4 If we say, 'We will enter into the city', then the famine is in the city, and we shall die there; and if we sit still here, we die also. Now therefore come, and let us fall unto the host of Aram; if they save us alive, we shall live; and if they kill us, we shall only die."

5 And they rose up in the twilight, to go unto the camp of Aram; and when they came to the outermost part of the camp of Aram, behold, there was no man there. 6 For Adonai had made the host of Aram to hear a noise of chariots, and a noise of horses, even the noise of a great host; and they said one to another, "Lo, the king of Yisra'el has hired against us the kings of the Khitim, and the kings of Mitzrayim, to come upon us." 7 Therefore they arose and fled in the twilight, and left their tents, and their horses, and their donkeys, even the camp as it was, and fled for their life. 8 And when these lepers came to the outermost part of the camp, they went into one tent, and ate and drank, and carried from it silver, and gold, and clothing, and went and hid it; and they came back, and entered into another tent, and carried from it also, and went and hid it. 9 Then they said one to another, "We do not do well; this day is a day of good tidings, and we hold our peace; if we tarry till the morning light, punishment will overtake us; now therefore come, let us go and tell the king's household."

10 So they came and called unto the porters of the city; and they told them, saying, "We came to the camp of Aram, and, behold, there was no man there, neither

מְלָכִים ב פרק ז

ג וְאַרְבַּעָה אַנְשִׁים הָיוּ מִצְרָעִים פָּתַח הַשַּׁעַר; וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד מָתָנוּ.

ד אִם אָמַרְנוּ נְבוֹא הָעִיר וְהִרְעַב בָּעִיר וּמָתָנוּ שָׁם וְאִם יֵשְׁבֵנוּ פֹה וּמָתָנוּ; וְעַתָּה לָכוּ וּנְפֹלָה אֶל מַחֲנֵה אֲרָם אִם יַחֲיֵנוּ נַחֲיָה וְאִם יָמִיתָנוּ וּמָתָנוּ. ה וַיִּקְמוּ בַּנֶּשֶׁף לְבוֹא אֶל מַחֲנֵה אֲרָם; וַיָּבֹאוּ עַד קִצְהַ מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אִין שָׁם אִישׁ.

ו וַאֲדֹנָי הַשָּׁמַיִם אֶת מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל רֶכֶב קוֹל סוּס קוֹל חֵיל גָּדוֹל; וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו הִנֵּה שָׁכַר עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת מְלָכֵי הַחִתִּים וְאֶת מְלָכֵי מִצְרַיִם לְבוֹא עָלֵינוּ.

ז וַיִּקְוֹמוּ וַיִּנּוּסוּ בַּנֶּשֶׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת אֹהֲלֵיהֶם וְאֶת סוּסֵיהֶם וְאֶת חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֵה כְּאִשֶּׁר הָיָא; וַיִּנּוּסוּ אֶל נְפֹשָׁם.

ח וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרָעִים הָאֵלֶּה עַד קִצְהַ הַמַּחֲנֵה וַיָּבֹאוּ אֶל אֹהֶל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבַגְדִים וַיִּלְכוּ וַיִּטְּמוּ; וַיָּשָׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל אֹהֶל אַחֵר וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם וַיִּלְכוּ וַיִּטְּמוּ.

ט וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ לֹא כֵן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם בְּשֵׁרָה הוּא וְאֲנַחְנוּ מְחַשִּׁים וְחַכִּינוּ עַד אֹר הַבֶּקֶר וּמִצְאָנוּ עוֹזִן; וְעַתָּה לָכוּ וּנְבַאֵה וּנְגִידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ.

י וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל שַׁעַר הָעִיר וַיִּגִּדוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אִין שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם: כִּי אִם הַסּוּס אֲסוּר וְהַחֲמוֹר אֲסוּר וְאֹהֲלִים כְּאִשֶּׁר הֵמָּה.

יא וַיִּקְרָא הַשַּׁעֲרִים; וַיִּגִּדוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה.

יב וַיִּקַּם הַמֶּלֶךְ לִלְלָה וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו אֲנִידָה נָא לָכֶם אֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם: יִדְעוּ כִּי רַעֲבִים

the voice of man, but the horses tied, and the donkeys tied, and the tents as they were." 11 And the porters called, and they told it to the king's household within. 12 And the king arose in the night, and said unto his servants, "I will now tell you what Aram has done to us. They know that we are hungry; therefore they are gone out of the camp to hide themselves in the field, saying, 'When they come out of the city, we shall take them alive, and get into the city'." 13 And one of his servants answered and said, "Let some take, I pray, five of the horses that remain, which are left in the city--behold, they are as all the multitude of Yisra'el that are left in it; behold, they are as all the multitude of Yisra'el that are consumed--and let us send and see." 14 They took therefore two chariots with horses; and the king sent after the host of Aram, saying, "Go and see." 15 And they went after them unto the Yarden; and, lo, all the way was full of garments and vessels, which Aram had cast away in their haste. And the messengers returned, and told the king. 16 And the people went out, and spoiled the camp of Aram. So a measure of fine flour was sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel, according to the D'var יהוה . And 17 the king appointed the captain on whose hand he leaned to have the charge of the gate; and the people trod upon him in the gate, and he died as the man of Elohim had said, who spoke when the king came down to him. 18 And it came to pass, as the man of Elohim had spoken to the king, saying, "Two measures of barley for a shekel, and a measure of fine flour for a shekel, shall be tomorrow about this time in the gate of Shomron"; 19 and that captain answered the man of Elohim, and said, "Now, behold, if יהוה should make windows in heaven, might such a thing be?" And he said, "Behold, you shall see it with yours eyes, but shall not eat thereof"; 20 it came to pass even so unto him; for the people trod upon him in the gate, and he died.

אֲנַחְנוּ וַיָּצְאוּ מִן הַמַּחֲנֶה לְהַחֲבִּיהַּ בַּשָּׂדֶה (בַּשָּׂדֶה) לֵאמֹר כִּי יֵצְאוּ מִן הָעִיר וְנִתְפָּשׂוּ חַיִּים וְאֶל הָעִיר נָבֵא.
יג וַיַּעַן אֶחָד מֵעֲבָדָיו וַיֹּאמֶר וַיִּקְחוּ נָא חֲמִשָּׁה מִן הַסּוּסִים הַנִּשְׂאָרִים אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ בָּהֶם הַנֶּמֶס כְּכֹל הַהֶמוֹן (הַמּוֹן) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ בָּהֶם הַנֶּמֶס כְּכֹל הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תָּמוּ; וְנִשְׁלַחְתָּהּ וְנִרְאָה.
יד וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רֶכֶב סוּסִים; וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי מַחֲנֵה אָרָם לֵאמֹר לָכוּ וּרְאוּ.
טו וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָּל הַדֶּרֶךְ מְלֵאָה בְּגָדִים וְכֵלִים אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוּ אָרָם בַּחֲפֹזִים (בַּחֲפֹזִים); וַיָּשֻׁבוּ הַמְּלָאכִים וַיִּגְדּוּ לַמֶּלֶךְ.
טז וַיֵּצֵא הָעָם וַיִּבְזּוּ אֶת מַחֲנֵה אָרָם; וַיְהִי סָאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וְסַתִּים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל כַּדָּבָר יְהוּה .
יז וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד אֶת הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר נִשְׁעַן עַל יָדוֹ עַל הַשַּׁעַר וַיִּרְמְסֵהוּ הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמָת: כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרִדְתַּת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו.
יח וַיְהִי כַּדָּבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר: סַתִּים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל וְסַאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל יְהִיָּה כְּעֵת מַחֵר בַּשַּׁעַר שְׁמֹרוֹן.
יט וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוּה עֹשֶׂה אַרְבּוֹת בְּשָׁמַיִם הִיְהִיָּה כַּדָּבָר הַזֶּה; וַיֹּאמֶר הַנֶּדָּר רָאָה בְּעֵינַיִךְ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל.
כ וַיְהִי לוֹ כֵּן; וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמָת.

מועצות

Tehillah (Psalm) 120

1 A Song of Ascents. In my distress I called unto יהוה ,

תהלים פרק קב

א שיר המעלות: אל יהוה בצרתה לי קראתי

and He answered me.

2 O יהוה , deliver my soul from lying lips, from a deceitful tongue.

3 What shall be given unto you, and what shall be done more unto you, you deceitful tongue?

4 Sharp arrows of the mighty, with coals of broom.

5 Woe is me, that I sojourn with Meshekh, that I dwell beside the tents of Kedar!

6 My soul has full long had her dwelling with him that hates shalom.

7 I am all shalom; but when I speak, they are for war.

ויעני.

ב יהוה הצילה נפשי משפת שקר: מלשון רמיה.

ג מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה.

ד חצי גבור שנונים; עם גחלי רתמים.

ה אויה לי כי גרתי משך; שכנתי עם אהלי קדר.

ו רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום.

ז אני שלום וכי אדבר; המה למלחמה.

מְרִיקוּס מַרְקוֹס ז'וֹחַנָן

Yokhanan Markos 5

24 So Yeshua went with him, and a large multitude followed Him, and they pressed about Him. 25 And there was a woman who had had a hemorrhage for twelve years, 26 who had suffered much at the hands of many doctors, and had spent everything she had and was not helped at all, but rather became worse. 27 When she heard about Yeshua, she came through the press of the crowd from behind Him, and touched His cloak; 28 for she said, "If I can only touch his cloak, I shall live." 29 And immediately the hemorrhage was dried up; and she felt in her body that she was healed of her disease. 30 Yeshua instantly knew that some power had gone out of Him, so He turned around to the people and said, "Who touched my garments?" 31 His Talmidim said to Him, "You see the people pressing against you, and yet you say, 'Who touched me?'" 32 And He was looking round to see who had done this. 33 But the woman, frightened and trembling because she knew what had happened to her, came and fell before Him and told Him the whole truth. 34 He said to her, "My daughter, your Emunah has healed you; go in shalom and be healed of your disease."

יוחנן מרקוס פרק ה

כד והלך ישוע אתו, ודבק אליו המון רב ודחקהו.

כה ואשה אחת שהיתה בזב דם שתים עשרה שנה,

כו אשר סבלה הרבה מרופאים רבים והוציאה כל מה שהיה לה, ומאומה לא נעזרה אלא אף סבלה עוד יותר,

כז כאשר שמעה על ישוע, באה מאחוריו בדחק ההמון ונגעה בלבושו;

כח כי אמרה, אף אם בלבושו אגע, אחיה. כט ומיד יבש מקור דמה! והרגישה בגופה שתרפאה מנגעה.

ל אבל ישוע מיד ידע בנפשו שגבורה יצאה ממנו, ופנה אל ההמון ואמר: מי נגע בבגדי?

לא אמרו לו תלמידיו: אתה רואה את ההמונים דוחקים אותך, ואתה אומר 'מי נגע בי'?

לב והביט לראות מי עשה זאת.

לג והאשה, מפחדת ורועדת, כי ידעה מה שנעשה לה, באה ונפלה לפניו, ואמרה לו את כל האמת.

לד אך הוא אמר לה: בתי, אמונתך החיתה אותך. לכי לשלום והיי בריאה מנגעה.

